

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1964 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, jeżeli osoby te:

- 1) posiadają zezwolenie, a jeżeli w myśl obowiązujących przepisów na wykonywane rzemiosło nie jest wymagane zezwolenie — posiadają kartę rzemieślniczą i wykonują rzemiosło w ramach posiadanego uprawnienia przemysłowego (zezwolenia lub karty rzemieślniczej); zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym nie więcej niż cztery osoby, nie licząc małżonka oraz uczniów zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej;
- 2) osiągnęły w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót nie przekraczający 660.000 zł w stosunku rocznym, a w roku podatkowym osiągają obrót nie przekraczający 660.000 zł;
- 3) poza obejściem, w którym mieści się zakład rzemieślniczy, nie utrzymują więcej niż jednego stałego miejsca przyjmowania zamówień lub jednego stałego miejsca sprzedaży, przy czym zarówno w zakładzie rzemieślniczym, jak i w stałym miejscu sprzedaży są sprzedawane tylko wyroby własnej produkcji; zastrzeżenie to nie dotyczy wyrobów obcej produkcji, jeżeli stanowią one niezbędny dodatek do gotowego i związanego z wykonywanym rzemiosłem wyrobu własnej produkcji;
- 4) nie korzystają przy wykonywaniu rzemiosła zarówno z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym, jak i z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie wyłączają jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu korzystanie z usług:
 - a) zakładów cholewkarskich przez zakłady szewskie,
 - b) zakładów kłodziejskich przez zakłady kowalskie,
 - c) zakładów stolarskich przez zakłady tapicerskie i odwrotnie,
 - d) zakładów szklarskich przez zakłady stolarskie,
 - e) zakładów blacharskich, brązowniczych, elektromecha-

nicznych, galwanizatorskich, odlewniczych, ślusarskich w zakresie spawalnictwa i tokarstwa w metalu oraz zakładów tokarstwa w drewnie przez inne zakłady rzemieślnicze w zakresie wykonywania usług, których rzemieślnik przyjmujący zlecenie nie może wykonać we własnym zakładzie rzemieślniczym,

- f) pozostałych zakładów rzemieślniczych pokrewnych branż, o ile świadczenia w zakresie korzystania z usług tych pozostałych zakładów są niewielkie i łącznie nie przekraczają 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego, zlecającego wykonanie usług;
- 5) nie wykonują innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłączają jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania do podatników rozpoczynających działalność gospodarczą, wymagającą posiadania tylko karty rzemieślniczej, którzy jej nie posiadają, lecz w okresie pół roku od rozpoczęcia działalności gospodarczej przedstawiają ją organowi finansowemu. W tym okresie podatnicy ci obowiązani są uiszczać ryczałt podwyższony o 10%. Obowiązek uiszczania podwyższonego ryczałtu ustaje z końcem miesiąca, w którym zostanie przedstawiona organowi finansowemu karta rzemieślnicza. Jeżeli podatnik nie przedstawi karty rzemieślniczej w powyższym terminie, traci prawo do korzystania z ryczałtu od dnia pierwszego następnego miesiąca po upływie tego terminu. W indywidualnych, szczególnie uzasadnionych wypadkach na wniosek podatnika i za zgodą właściwego do spraw przemysłu organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, termin do przedstawienia uprawnienia może być przedłużony o dalsze pół roku.

3. Przepisy rozporządzenia mają również zastosowanie w wypadkach, gdy zakład rzemieślniczy jest prowadzony przez kilka osób, pod warunkiem że jest on prowadzony na podstawie uprawnienia wymieniającego wszystkich współników oraz że łączna liczba współników, zatrudnionych pracowników i członków rodziny (ust. 9) nie przekracza pięciu

osób. Do wspomnianej liczby pięciu osób nie wlicza się uczniów w liczbie nie większej niż pięciu, zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w liczbie rzemieślniczej, oraz małżonków wspólników w liczbie nie większej niż dwóch. W tym wypadku przy ustalaniu wysokości ryczałtu kwotowego przyjmuje się, że zakład jest prowadzony przez rzemieślnika z odpowiednią ilością zatrudnionych osób (nie więcej niż cztery osoby).

4. Nie wyłącza korzystania z ryczałtu przekroczenie granicy obrotu określonej w ust. 1 pkt 3, jeżeli to przekroczenie zostało spowodowane:

- 1) świadczeniami wykonywanymi na eksport, od których podatnik na podstawie szczególnych przepisów opłaca podatki obrotowy i dochodowy w formie osobnego ryczałtu; jeżeli podatnik wykonuje świadczenia na eksport, nie objęte osobnym ryczałtem, nie wyłącza korzystania z ryczałtu tylko nie większy niż o 10% wzrost obrotu określonego w ust. 1 pkt 3, przy czym okoliczność ta powinna być uprzednio zgłoszona organowi finansowemu, a następnie odpowiednio udokumentowana;
- 2) zatrudnieniem w usługowym zakładzie rzemieślniczym, wykonującym usługi dla ludności i rolnictwa, uczniów oraz czeladników w liczbie nie większej niż dwóch, traktowanych w zakresie ryczałtu nadal jako uczniów (ust. 5—7).

5. Zatrudnionego w zakładzie rzemieślniczym w charakterze czeladnika jednego z wyszkolonych w tym zakładzie uczniów nie uważa się przez okres pierwszych 12 miesięcy po złożeniu przez tego ucznia egzaminu czeladniczego za pracownika najemnego, a traktuje się go jako ucznia, jeżeli zakład nie zmienił w istotnym stopniu rodzaju wykonywanych świadczeń, a w szczególności, jeżeli nie przeszedł ze świadczenia usług na produkcję towarową. O zatrudnieniu wyszkolonego ucznia w charakterze czeladnika podatnik jest obowiązany zawiadomić organ finansowy w terminie 7 dni, licząc od dnia zatrudnienia, dołączając jednocześnie dowód stwierdzający datę złożenia przez tego ucznia egzaminu czeladniczego.

6. Ulga podatkowa z tytułu szkolenia uczniów, o której mowa w ust. 5, przysługuje na dwóch uczniach wyszkolonych i zatrudnionych w danym zakładzie rzemieślniczym w charakterze czeladników, jeżeli zakład ten wykonuje usługi dla ludności bądź dla rolnictwa. Przepis ust. 5 co do zawiadomienia o zatrudnieniu i co do udowodnienia wyszkolenia stosuje się odpowiednio.

7. Jeżeli umowa o naukę zawodu zawarta została z młodocianym, ulgi podatkowe z tytułu szkolenia uczniów w usługowych zakładach rzemieślniczych, wykonujących usługi dla ludności bądź dla rolnictwa, określone w ust. 6, przysługują przez okres pierwszych 24 miesięcy po złożeniu przez ucznia egzaminu czeladniczego.

8. Za usługowe zakłady wykonujące świadczenia usług dla ludności bądź dla rolnictwa w rozumieniu ust. 6 i 7 uważa się zakłady, w których łączny obrót, osiągnięty z tych usług, wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

9. Za członków rodziny uważa się małoletnie dzieci: własne, przysposobione, obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie, małoletnie pasierbów, jak również pozostających z podatnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym rodziców podatnika i rodziców, jego małżonka, jeżeli zostali uznani za inwalidów lub utracili zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów albo przekroczyli 60 lat, jeżeli chodzi o mężczyzn, a 55 lat, jeżeli chodzi o kobiety. Przepis § 9 ust. 1 pkt 2 co do udowodnienia utraty zdolności zarobkowania ma odpowiednio zastosowanie.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się:

- 1) do osób wykonujących rzemiosła: cukiernictwo, dziewiarstwo, garbarstwo skór bez włosa, krawiectwo damskie w zakresie krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego,

krawiectwo męskie w zakresie krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego, kuchmistrzostwo, piekarstwo, tkactwo artystyczne, wędliniarstwo (również z mięsa końskiego), wyprawa skór futerkowych, wyrób drobnych przedmiotów użytku osobistego i domowego oraz zabawek w zakresie wyrobów z tworzyw sztucznych nie będących zabawkami oraz złotnictwo;

- 2) do osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, chyba że zajdą wypadki przewidziane w § 7 ust. 2.

§ 3. Osoby opłacające ryczałt obowiązane są zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym corocznie zgłosić obowiązek podatkowy i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

§ 4. 1. Ryczałt obejmuje należność podatkową ze źródeł przychodów objętych ryczałtem. Jeżeli podatnik osiąga dochody z innych źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych; do dochodu osiąganego z tych źródeł przychodów stosuje się skalę podatkową odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów (łącznie z dochodem ze źródeł objętych ryczałtem).

2. Zmiana wysokości ryczałtu w następnym roku podatkowym może nastąpić tylko w wypadkach, gdy zakres lub rozmiar działalności gospodarczej oraz warunki wykonywania czynności, z których przychody podlegają ryczałtowi, uległy istotnym zmianom w porównaniu do roku poprzedniego lub gdy zostały stwierdzone okoliczności, wskazujące na to, że ryczałt za rok ubiegły był ustalony w wysokości oczywiście za niskiej.

3. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i o zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci obowiązani są jednak wydawać — zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym — kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobów lub wykonanie świadczenia usług oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków. Obowiązek posiadania i przechowywania rachunków na zakupione materiały oraz ewidencji tych rachunków regulują odrębne przepisy.

4. W odniesieniu do tych podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych, oraz do tych, którzy uruchomili zakłady rzemieślnicze w ciągu roku podatkowego — nie stosuje się zwolnienia, o którym mowa w ust. 3, w okresie poprzedzającym doręczenie orzeczenia ustalającego ryczałt.

§ 5. Ryczałt pobiera się w postaci ryczałtu kwotowego lub ryczałtu umownego.

§ 6. 1. Stawki ryczałtu kwotowego określa odrębne rozporządzenie. Gdy zakład rzemieślniczy i punkt przyjmowania zamówień lub stałe miejsce sprzedaży znajdują się w miejscowościach, dla których są określone w tabelach różne stawki ryczałtu kwotowego, właściwa jest wyższa stawka ryczałtu.

2. Dla tych rodzajów rzemiosł i rodzajów świadczeń, dla których są ustalone w tabelach stawki ryczałtu kwotowego, może być ustalony ryczałt w postaci ryczałtu umownego w uzasadnionych wypadkach, gdy ze względu na rozmiar działalności gospodarczej podatnika stawki ryczałtu kwotowego byłyby dla podatnika oczywiście za wysokie lub za niskie.

§ 7. 1. Podatnicy objęci przepisami rozporządzenia opłacają ryczałt, jeśli w terminie zgłaszania obowiązku podatkowego na dany rok podatkowy złożą wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

2. Podatnikom opłacającym podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, którzy utracą w ciągu roku podatkowego warunki do opłacania podatków obroto-

wego i dochodowego w tej formie, na pozostałą część roku może być przyznany ryczałt, jeżeli wykonują rzemiosło w warunkach uprawniających do korzystania z ryczałtu, zawiadomią właściwy organ finansowy w ciągu 7 dni o utracie warunków do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w formie karty podatkowej oraz w tymże terminie zgłoszą wnioski o zaliczenie do ryczałtu.

3. W razie niezgłoszenia lub nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg — stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 8. 1. Wnioski o zaliczenie do ryczałtu rozpatruje i orzeka o wysokości lub odmowie przyznania ryczałtu:

- 1) komisja podatkowa działająca przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela właściwego cechu — w zakresie ryczałtu umownego, w tym również w wypadkach określonych w § 6 ust. 2;
- 2) organ finansowy w pozostałych wypadkach.

2. Przy wydawaniu orzeczeń bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności mające znaczenie dla zaliczenia i wysokości ryczałtu bądź odmownego załatwienia wniosku podatnika o zaliczenie do ryczałtu.

§ 9. 1. Organ finansowy — po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej — może obniżyć wysokość ryczałtu kwotowego dla osób:

- 1) które ukończyły do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat, oraz dla osób, które zostały uzane za inwalidów lub które utraciły zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów — do 50%, pod warunkiem niezatrudniania w zakładzie innych osób prócz uczniów i małżonka, a w braku małżonka — prócz jednej osoby pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym;
- 2) które zatrudniają inwalidów lub osoby, które utraciły zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów — do 10% na każdego inwalidę.

Utratę zdolności zarobkowania z powodu inwalidztwa należy udowodnić orzeczeniem komisji lekarskiej od spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

2. Okoliczności wymienione w ust. 1 powinny być również wzięte pod uwagę przy ustalaniu wysokości ryczałtu umownego.

3. Przy ustalaniu wysokości ryczałtu nie uwzględnia się przerw w działalności gospodarczej podatnika.

§ 10. Organ finansowy zawiadamia podatnika o orzeczeniu w sprawie zaliczenia do ryczałtu i jego wysokości oraz w sprawie odmownego załatwienia wniosku o zaliczenie do ryczałtu.

§ 11. 1. Od orzeczenia przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela właściwego cechu i w obecności podatnika. Jeżeli podatnik na wezwanie nie zgłosi się, odwołanie może być rozpatrzone w jego nieobecności.

3. Od decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 przysługuje podatnikowi, w terminie dwutygodniowym, prawo zrzeczenia się ryczałtu lub żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie lub niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji — orzeczenie staje się ostateczne.

4. W razie zrzeczenia się prawa opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 12. 1. Ryczałt płatny jest bez wezwania organu finansowego w 12 ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. Do czasu doręczenia orzeczenia ustalającego ryczałt podatnicy, którzy złożyli wniosek o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1 na poczet ryczałtu kwoty odpowiadające miesięcznej wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające zaliczce przypadającej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. Podatnicy, o których mowa w § 7 ust. 2, obowiązani są wpłacać kwoty miesięcznych rat z tytułu opłaty za kartę podatkową. Podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce, obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. Jeśli wpłacone kwoty okażą się mniejsze od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy orzeczenia ustalającego ryczałt na bieżący rok podatkowy, powstała różnica podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu świadczeń spowodowanej szczególnymi okolicznościami, np. dłuższą chorobą, wypoczynkiem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni, nie pobiera się ryczałtu za pełny okres trwania przerwy w wysokości po $\frac{1}{30}$ miesięcznej raty ryczałtu za każdy dzień przerwy; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie 7 dni po powstaniu okoliczności powodujących przerwę.

4. W razie rozpoczęcia w ciągu roku podatkowego wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej kwoty ryczałtu powstaje poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

5. W razie zaprzestania w ciągu roku wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, zgłoszonego w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się ryczałtu za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaprzestano wykonywania świadczeń.

§ 13. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie 7 dni o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku:

- 1) które uzasadniają powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych;
- 2) które nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mają wpływ na wysokość ryczałtu, mianowicie o zmianach w stanie zatrudnienia (członków rodziny, pracowników najemnych, czeladników, uczniów), o zmianach miejsca wykonywania świadczeń, o zmianach rodzaju wykonywanych świadczeń oraz o przekroczeniu obrotu 660.000 zł, uzasadnionym okolicznościami, o których mowa w § 1 ust. 4.

§ 14. 1. Podatnicy opłacający ryczałt na zasadach rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających ryczałt i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania ryczałtu, z wyjątkiem wypadków przekroczenia granicy obrotu, określonych w pkt 2 lit. c); wyłączenie obejmuje część roku podatkowego, poczynając od miesiąca, w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie z ryczałtu;
- 2) za cały rok podatkowy — w razie:
 - a) stwierdzenia przez organ finansowy istotnej niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych we

wniosku (§ 7) lub w zawiadomieniu (§ 13) bądź stwierdzenia, że podatnik nie przestrzega przepisów w zakresie wydawania, posiadania, ewidencjonowania i przechowywania rachunków (§ 4 ust. 3);

- b) niezawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do opłacania ryczałtu oraz niezawiadomienia o zwiększeniu stanu zatrudnienia, o zmianie miejsca wykonywania świadczeń, o zmianie rodzaju wykonywanych świadczeń oraz o przekroczeniu obrotu 660.000 zł, uzasadnionym okolicznościami, o których mowa w § 1 ust. 4, powodujących wyższą opłatę ryczałtu,
- c) przekroczenia granicy obrotu określonej w § 1 ust. 1 pkt 3, nie uzasadnionego okolicznościami, o których mowa w § 1 ust. 4.

2. Organ finansowy orzeka o wyłączeniu z ryczałtu na podstawie materiału dowodowego.

3. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1) za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty ryczałtem przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

4. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) wyłączenie z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek i opodatkowanie podatkiem obrotowym i dochodowym na innych zasadach w myśl obowiązujących przepisów następuje niezależnie od ciąży na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów ustawy karnej skarbowej.

5. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem ryczałtowanego podatku zalicza się na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy.

6. W razie wyłączenia z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. c), jeżeli podatnik zawiadomi organ finansowy o utracie warunków do opłacania ryczałtu, obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym zostały utracone te warunki.

§ 15. 1. Zmiana wysokości ryczałtu następuje w trybie przewidzianym w § 8 w razie zawiadomienia o zmianie w stanie zatrudnienia, o zmianie miejsca wykonywania świadczeń, o zmianie rodzaju wykonywanych świadczeń oraz o przekroczeniu obrotu 660.000 zł, uzasadnionym okolicznościami, o których mowa w § 1 ust. 4, poczynając od miesiąca, w którym miały miejsce okoliczności uzasadniające zmiany.

2. Orzeczenie zmieniające wysokość ryczałtu powinno zawierać datę, od której następuje zmiana.

3. Jeżeli w następstwie zmian, o których mowa w ust. 1, należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza tymczasowo pobór miesięcznych rat ryczałtu o odpowiednią kwotę, a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

4. Jeżeli podatnik zawiadomi organ finansowy, iż z powodu szczególnych okoliczności zatrudni na krótki okres

czasu, nie dłuższy niż miesiąc, większą liczbę osób, niż było przyjęte przy ustalaniu ryczałtu, i okoliczność ta zostanie potwierdzona przez właściwy cech — nie traci prawa do opłacania ryczałtu, jeśli obrót roczny nie przekroczy granic określonych w § 1, natomiast wysokość ryczałtu za ten jeden miesiąc ulega podwyższeniu; podwyżka wynosi:

- 1) przy ryczałcie kwotowym — różnicę pomiędzy miesięczną stawką ryczałtu kwotowego ustaloną przy dotychczasowym zatrudnieniu a miesięczną stawką określoną dla danego rodzaju (zakresu przedmiotowego) rzemiosła w tabeli ryczałtu kwotowego dla ilości osób zatrudnionych przez ten miesiąc;
- 2) przy ryczałcie kwotowym w wypadku, gdy liczba osób zatrudnionych przekroczy w tym miesiącu cztery osoby oraz przy ryczałcie umownym — kwotę wynikającą z przemnożenia miesięcznej kwoty ustalonego ryczałtu, przypadającej proporcjonalnie na jedną osobę przy dotychczasowym zatrudnieniu, przez ilość osób dodatkowo zatrudnionych przez ten miesiąc.

§ 16. 1. Od decyzji wyłączającej z grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu podatnik może w terminie określonym w § 11 ust. 1 złożyć odwołanie, a od decyzji zmieniającej wysokość ryczałtu — może w tymże terminie złożyć odwołanie lub zrzec się ryczałtu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 17. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 1963 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 1, poz. 9);
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1963 r. w sprawie rozciągnięcia na zakłady rzemieślnicze, wykonujące usługi dla rolnictwa, ulg podatkowych przysługujących zakładom rzemieślniczym z tytułu wykonywania usług dla ludności (Dz. U. z 1964 r. Nr 2, poz. 6);
- 3) przepisy § 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 marca 1964 r. w sprawie ulg podatkowych dla niektórych zakładów rzemieślniczych szkolących uczniów (Dz. U. Nr 13, poz. 77).

2. Pozostają jednak w mocy:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie tabel stawek ryczałtu kwotowego podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących niektóre zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 10, poz. 36);
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 września 1958 r. w sprawie nałożenia na niektórych rzemieślników opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu obowiązku posiadania rachunków na zakupiony towar (Dz. U. Nr 66, poz. 322).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiągniętych, poczynając od roku podatkowego 1965.

Minister Finansów: *J. Albrecht*